

Nr uwagi	Przepis ¹	Propozycja	Dodatkowy komentarz /Uzasadnienie stanowiska
Uwaga nr 1	Art. 33 pkt 1	<p><i>Wykreślenie art. 33 pkt 1 w brzmieniu:</i></p> <p><i>„w art. w 1a ust. 2 pkt 3 lit. a otrzymuje następujące brzmienie:</i></p> <p><i>a) nie korzysta ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie ustaw odrębnych oraz ze zwolnienia podatkowego określonego w art. 17 ust.1 pkt. 34 lub pkt. 34a”;</i></p>	<p>Zgodnie z ustabilizowaną linią orzecznictwa (przykładowo wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2015 roku, sygn. II FSK 680/13) obecne brzmienie art. 1a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r.o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1888 ze zm., dalej: Ustawa o CIT) <u>umożliwia tworzenie podatkowych grup kapitałowych z udziałem podmiotów korzystających ze zwolnienia strefowego.</u></p> <p>Celem powstania podatkowej grupy kapitałowej jest uproszczenie rozliczeń podatkowych spółek powiązanych mających siedzibę na terenie Polski poprzez redukcję uciążliwych obowiązków (w szczególności w zakresie administracyjnym) poprzez odciążenie kilku podmiotów i przekazanie ich na jednego dominującego (<i>Jest to narzędzie prawnopodatkowe stosowane w wielu krajach świata, umożliwiające konsolidację wyników podatkowych kilku odrębnych podatników. W sytuacjach, kiedy istnieje konieczność lub potrzeba prowadzenia poszczególnych biznesów w odrębnych podmiotach prawnych, a jednocześnie, takie utrzymywanie odrębności jest niekorzystne podatkowo, gdyż jedne przedsięwzięcia są dochodowe, a inne, w określonym czasie, ponoszą straty. Narzędziem eliminującym niekorzystne efekty podatkowe w takich sytuacjach są konsolidacje podatkowe spółek z wykorzystaniem instytucji PGK. – Podatkowa grupa kapitałowa, red. Artur Nowak, Jan Czerwiński, Łukasz Dominik i inni, Legalis 2015).</i></p> <p>Nieuzasadnione wydaje się ograniczenie możliwości korzystania z tego uprawnienia przez podmioty posiadające zezwolenie strefowe lub decyzję o wsparciu. W naszej ocenie sprzeciwia się to promowaniu Polski jako Strefy Inwestycji przyjaznej przedsiębiorcom. Praktyka bowiem uczy, że spółki strefowe – najczęściej o profilu produkcyjnym – stanowią ważny element grup podmiotów powiązanych kapitałowo. Zmiana będzie miała zatem negatywny wpływ na zachęcenie przedsiębiorców do prowadzenia działalności produkcyjnej / usługowej na terenie Polski, a w konsekwencji może spowolnić rozwój inwestycji na terenie Polski jako Strefy Inwestycji.</p> <p>Należy mieć na uwadze, iż wprowadzenie powyższej zmiany może w rezultacie uniemożliwić realizację założonych celów oraz wskaźników wprowadzenia regulacji m.in. w tym ilość nowych miejsc pracy oraz skumulowaną wartość zrealizowanych inwestycji wskazanych w Ocenie Skutków Regulacji.</p>

¹ Projekt Ustawy z dnia....o zasadach wspierania nowych inwestycji (dalej: Ustawa)

Uwaga nr 2	Art. 31 pkt 2 Art. 33 pkt 3	<p>- wykreślenie art. 31 pkt 2 w następującym brzmieniu:</p> <p><i>2) po ust. dodaje się ust. 5aa - 5ac w brzmieniu:</i></p> <p><i>„5aa. Przy ustalaniu wielkości dochodów, o których mowa w ust. 1 pkt 63b, uwzględnia się wyłącznie przychody i koszty uzyskania przychodów z tej działalności, której dotyczy decyzja o wsparciu. W przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody z działalności gospodarczej określonej w decyzji o wsparciu oraz z działalności gospodarczej nieobjętej taką decyzją i ponosi wspólne koszty uzyskania przychodów z tych działalności, a nie jest możliwe ustalenie kosztów przypadających na te przychody, dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności określonej w decyzji o wsparciu przepisy art. 22 ust. 3 lub 3a stosuje się odpowiednio.</i></p> <p><i>5ab. W przypadku, gdy podatnik posiada co najmniej dwie decyzje o wsparciu i w związku z działalnością określoną w odrębnych decyzjach o wsparciu ustalone są wspólne koszty uzyskania przychodów, dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności przypisanej do każdej decyzji przepisy art. 22 ust. 3 lub 3a stosuje się odpowiednio.</i></p> <p><i>5ac. Przepisy ust. 5aa i 5ab stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy podatnik korzysta ze zwolnienia na działalność w specjalnej strefie ekonomicznej na podstawie</i></p>	<p>Uzasadnienie zmian do art. 33 pkt 3 ((analogiczne uzasadnienie jest do zmian art. 31 pkt 2):</p> <p>Art. 15 ust. 2 i ust. 2a ustawy o CIT jest stosowany w przypadku uzyskania przychodów z różnych źródeł tj. opodatkowany i zwolniony. Zgodnie z tym przepisami prawnymi, jeżeli podatnik ponosi koszty uzyskania przychodów ze źródeł, z których dochód podlega opodatkowaniu, oraz koszty związane z przychodami z innych źródeł, a nie jest możliwe ustalenie kosztów uzyskania przypadających na poszczególne źródła, koszty te ustala się w takim stosunku, w jakim pozostają przychody z tych źródeł w ogólnej kwocie przychodów. Zasadę tę stosuje się również w przypadku, gdy podatnik ponosi koszty uzyskania przychodów ze źródeł, z których część dochodów nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym albo jest zwolniona z tego opodatkowania.</p> <p>Powyższe przepisy w obecnym brzmieniu mają generalny charakter w związku z czym mogą być zastosowane również do działalności określonej w decyzji o udzieleniu wsparcia, która będzie generować przychody zwolnione od podatku.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, zaproponowany przepis prawny w art. 17 ust 4a ustawy o CIT nie będzie wnosił nowej normy prawnej, a tym samym nie ma potrzeby go wprowadzania do ustawy o CIT na podstawie zasad prawodawstwa w Polsce.</p> <p>Wykładnia obecnego brzmienia ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych oraz Ustawy o CIT pozwala na stwierdzenie, że warunkami korzystania ze strefowego zwolnienia podatkowego są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiadanie zezwolenia na prowadzenie określonego rodzaju działalności na terenie SSE; oraz 2) uzyskiwanie dochodu z działalności gospodarczej objętej zakresem tego zezwolenia prowadzonej fizycznie na terenie SSE. <p>Zgodnie z ustabilizowaną linią orzecniczą podatnik prowadzący działalność gospodarczą na podstawie kilku zezwoleń ma obowiązek prowadzenia jedynie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ewidencji dochodu zwolnionego; 2) ewidencji dochodu opodatkowanego. <p>Przykładowo Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt II FSK 1849/14, stwierdził wprost:</p> <p><i>„Spółka może objąć zwolnieniem z podatku dochód z całej działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy, wykorzystując sukcesywnie limity dostępnej pomocy publicznej w ramach kolejno otrzymywanych zezwoleń, dyskontując tym samym uzyskaną pomoc etapami. Należy stwierdzić, że zwolnieniem z podatku na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34) ustawy o CIT może zostać objęty dochód ustalany łącznie z całej</i></p>
------------	--------------------------------	---	---

	<p>zezwolenia”.</p> <p>- wykreślenie art. 33 pkt 3 lit. c w następującym brzmieniu:</p> <p>„c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a-4b w brzmieniu:</p> <p>4a. Przy ustalaniu wielkości dochodów, o których mowa w ust.1 pkt 34a, uwzględnia się wyłącznie przychody i koszty uzyskania przychodów z tej działalności, której dotyczy decyzja o wsparciu. W przypadku, gdy podatnik uzyskuje przychody z działalności gospodarczej nieobjętej taką decyzją i ponosi wspólne koszty uzyskania przychodów z tych działalności, a nie jest możliwe ustalenie kosztów przypadających na te przychody dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności określonej w decyzji o wsparciu przepisy art.15 ust.2 lub 2a stosuje się odpowiednio.</p> <p>4b. W przypadku, gdy podatnik posiada co najmniej dwie decyzje o wsparciu i w związku z działalnością określoną w odrębnych decyzjach o wsparciu ustalane są wspólne koszty uzyskania przychodów, dla ustalenia kosztów uzyskania przychodów działalności przypisanej do każdej decyzji przepisy art. 15 ust. 2 lub 2a stosuje się odpowiednio.</p> <p>4c. Przepisy ust. 4a i 4b stosuje się odpowiednio w przypadku gdy podatnik korzysta ze zwolnienia na działalność w specjalnej strefie ekonomicznej na podstawie zezwolenia.”;</p>	<p><i>działalności gospodarczej prowadzonej przez podatnika na terenie specjalnej strefy ekonomicznej w oparciu o wszystkie posiadane przez niego zezwolenia, aż do wysokości ograniczeń wynikających z tych zezwoleń, bez konieczności przyporządkowania poszczególnych limitów pomocy publicznej do poszczególnych inwestycji określonych w kolejno wydawanych zezwoleniach na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o SSE.</i></p> <p>Powyższa interpretacja ma dodatkowo wsparcie praktyczne – często inwestycje objęte pomocą publiczną w formie zwolnienia na podstawie różnych zezwoleń strefowych (czy też w przyszłości – decyzji o wsparciu) dotyczą kilku etapów tożsamego procesu produkcyjnego. Niemożliwe jest alokowanie przychodów, które powstają w wyniku przeprowadzenia jednego procesu produkcyjnego / usługowego, do poszczególnych inwestycji (i zezwoleń strefowych wydanych na te inwestycje) dotyczących różnych etapów tego procesu produkcyjnego czy usługowego.</p> <p>Konsekwentnie, ewidencja przychodów i kosztów działalności określonych w poszczególnych decyzjach o wsparciu, zgodnie z normą prawną ujęta w proponowanym przepisie prawnym w art. 17 ust 4a ustawy o CIT będzie często niemożliwa lub wiążąca się będzie z ogromnym nakładem administracyjnym po stronie przedsiębiorcy. Negatywne dla przedsiębiorców konsekwencje przepisów w takim kształcie mogą być zdecydowanie wyższe niż korzyści z ulgi podatkowej, co w rezultacie przełoży się, iż wielu przedsiębiorców nie zdecyduje się na realizację nowych inwestycji, gdyż nie będą mieli praktycznych możliwości skorzystania z ulgi podatkowej. Tym samym, realizacja założonych celów oraz wskaźników wprowadzenia regulacji m.in. w tym liczby nowych miejsc pracy oraz skumulowanej wartości zrealizowanych inwestycji wskazanych w Ocenie Skutków Regulacji nie zostanie osiągnięta.</p> <p>Niezrozumiały jest również cel wprowadzenia konieczności prowadzenia odrębnej ewidencji kosztów uzyskania przychodów do każdej decyzji, skoro możliwość prowadzenia jednej ewidencji dla wszystkich posiadanych decyzji nie przysparzałyby przedsiębiorcy żadnych dodatkowych korzyści ekonomicznych, a byłaby zaś bardzo istotnym ułatwieniem dla realizacji projektów inwestycyjnych. Wprowadzenie konieczności rozdzielania ewidencji byłby zaś przykładem wprowadzania zupełnie niepotrzebnej i wielokrotnie niezwykle skomplikowanej biurokracji. Co w obliczu zapowiedzi tworzenia „Konstytucji dla biznesu” i eliminacji barier w prowadzeniu działalności gospodarczej wygląda bardzo zaskakująco.</p> <p>Dlatego proponujemy usunięcie z projektu ustawy art. 17 ust 4b, gdyż skutki ekonomiczne tego przepisu są sprzeczne z głównymi celami Ustawy.</p>
--	---	---

			<p>Wykładnia zaproponowanego w tym kształcie przepisu art. 17 ust 4c ustawy o CIT może wskazywać, iż dochód z działalności w specjalnej strefie ekonomicznej powinien być wyliczony w odniesieniu do poszczególnych zezwoleń strefowych, niezależnie od tego czy będą w przyszłości beneficjentem ulgi podatkowej na nowych zasadach. Taki obowiązek byłby bardzo niekorzystny dla przedsiębiorców funkcjonujących obecnie w SSE.</p> <p>Jak zostało to już powyżej wskazane, zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych dochody z działalności zwolnionej w SSE nie muszą być alokowane do poszczególnych zezwoleń, co wiele aktualnie działających firm strefowych ma potwierdzone w podatkowych interpretacjach indywidualnych. W przypadku firm działających od lat w strefach wprowadzenie w toku działalności tak dużej zmiany sposobu rozliczeń byłoby wyjątkowo skomplikowane i kosztowne. Dlatego wielu przedsiębiorców zostałoby zmuszonych do zaprzestania korzystania z zwolnienia podatkowego na podstawie zezwolenia SSE, gdyż koszty oraz obowiązki administracyjne związane z wydzieleniem dochodu na poszczególne zezwolenia SSE byłyby wyższe niż korzyści z zwolnienia podatkowego.</p> <p>Wprowadzenie obowiązku wdrożenia ewidencji sprzeniewierzałoby się zasadzie ochronie praw nabytych w odniesieniu do przedsiębiorców posiadających już zezwolenie strefowe, a którzy mają uprawnienia do korzystania ze zwolnienia podatkowego <i>de facto</i> do 2026 r. Dlatego proponujemy usunięcie przepisu w brzmieniu art. 17 ust 4c ustawy o CIT z projektu Ustawy.</p>
Uwaga nr 3	art. 31 pkt 3 Art. 33 pkt 3	<p>- zmiana art. 31 pkt 3:</p> <p><i>3) ust. 5b i 5c otrzymują brzmienie:</i></p> <p><i>„5b. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a lub uchylecia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 63b, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.</i></p> <p><i>5c. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5b, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w</i></p>	<p>Uzasadnienie zmian do 33 pkt 3 lit. c (analogiczne uzasadnienie jest do zmian 31 pkt 3)</p> <p>Proponowane brzmienie odpowiada obecnemu brzmieniu at. 17 ust. 6 Ustawy o CIT: <i>W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, a w razie poniesienia straty do jej zmniejszenia o tę kwotę - w rozliczeniu zaliczki za wybrany okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 25, w którym utracił to prawo, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim okresie wpłaty zaliczek danego roku podatkowego - w zeznaniu rocznym.</i></p> <p>W naszej ocenie uniemożliwienie rozliczenia straty podatkowej stanowi dodatkową niewspółmierną sankcją dla przedsiębiorcy, który z różnych względów mógł nie spełnić wymogów przewidzianych treścią zezwolenia / decyzji o wsparciu. W szczególności mogło to być powodowane np. nagłym załamaniem sytuacji gospodarczej całej branży, do której należy przedsiębiorca strefowy, a w konsekwencji zmniejszeniem przewidywanych przed przeprowadzeniem inwestycji zamówień ze strony klientów przedsiębiorcy. Widmo braku możliwości rozliczenia straty w razie cofnięcia zezwolenia /</p>

	<p><i>odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia w rozliczeniu zaliczki za pierwszy okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 44, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności,, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w zeznaniu rocznym.”;</i></p> <p>na następujące brzmienie:</p> <p><i>3) ust. 5b i 5c otrzymują brzmienie: „5b. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a lub uchylecia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 63b, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego. 5c. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5b, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, a w razie poniesienia straty do jej zmniejszenia o tę kwotę - w rozliczeniu zaliczki za wybrany okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 44, w którym utracił to prawo, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim okresie wpłaty zaliczek danego roku podatkowego – w zeznaniu rocznym”.</i></p> <p>- zmiana art. 33 pkt 3 lit. c [jak rozumiemy podanie dwóch punktów z literą „c” w Projekcie stanowi zwykłą omyłkę pisarską]</p>	<p>uchylecia decyzji o wsparciu może stanowić <u>kluczowy argument przemawiający przeciwko przeprowadzeniu inwestycji</u> i zniechęcający do ubiegania się o wsparcie na podstawie przepisów Projektu.</p>
--	---	---

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34 lub uchylecia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 34a, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

6. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, w rozliczeniu zaliczki za pierwszy okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 25, następujący po miesiącu, w którym wystąpią te okoliczności, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim miesiącu roku podatkowego – w zeznaniu rocznym.”;
na następujące brzmienie:

c) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W razie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 34 lub uchylecia decyzji o wsparciu, o której mowa w ust. 1 pkt 34a, podatnik traci prawo do zwolnienia i jest obowiązany do zapłaty podatku za cały okres korzystania ze zwolnienia podatkowego.

6. W razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w ust. 5, podatnik jest obowiązany do zwiększenia podstawy opodatkowania o kwotę dochodu, w

		<p>odniesieniu do którego utracił prawo do zwolnienia, a w razie poniesienia straty do jej zmniejszenia o tę kwotę - w rozliczeniu zaliczki za wybrany okres wpłaty zaliczek, o którym mowa w art. 25, w którym utracił to prawo, a gdy utrata prawa nastąpi w ostatnim okresie wpłaty zaliczek danego roku podatkowego – w zeznaniu rocznym”.</p>	
Uwaga 4	Art. 33 pkt 3	<p>- zmiana w art. 31 pkt 4 lit. d w następującym brzmieniu w zakresie wprowadzanych art. 21 ust. 5ca:</p> <p><i>„5ca. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 63a i pkt 63b, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na podstawie zezwolenia lub na podstawie decyzji o wsparciu. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem lokalizacji wskazanej w zezwoleniu lub decyzji o wsparciu, działalność prowadzona na terenie strefy lub terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie określonym w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu, w szczególności o jej przychody i koszty uzyskania przychodów. Przepis ust. 5aa stosuje się odpowiednio.</i></p> <p>- wykreślenie art. 33 pkt 3 lit. d w następującym brzmieniu w zakresie</p>	<p>Uzasadnienie zmiany w art. art. 33 pkt 3 lit. d (analogiczne uzasadnienie jest do art. art. 31 pkt 4 lit. d)</p> <p>Zmiana wprowadzanego art. 17 ust. 6a (art 33 pkt 1 lit. d) w zasadzie znajduje swój odpowiednik w już istniejącym w art. 17 ust. 4 Ustawy o CIT <i>Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 34, przysługuje podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy</i>. Proponowana przez opiniującego zmiana polega na uwzględnieniu w brzmieniu już istniejącego przepisu instytucji decyzji o wsparciu. Analogiczna zmiana jest proponowana w odniesieniu do proponowanego art. 21 ust. 5ca Ustawy o PIT (ma on swój obecny odpowiednik w art. 21 ust. 5a Ustawy o PIT).</p> <p>Zdanie drugie wprowadzanego art. 17 ust. 6a wymaga odpowiedniego dostosowania, gdyż zezwolenia SSE nie określają dokładnej lokalizacji prowadzonej działalności. Dlatego proponowana jest zmiana tego przepisu zgodnie z dotychczasowym brzmieniu przepisu prawnego w tym zakresie.</p>

wprowadzanych art. 17 ust. 6a:

„6a. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 pkt 34 i pkt 34a, przysługują wyłącznie z tytułu działalności prowadzonej na podstawie zezwolenia oraz na podstawie decyzji o wsparciu. W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza obszarem lokalizacji wskazanej w zezwoleniu lub w decyzji o wsparciu, działalność prowadzona na terenie strefy lub terenie określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie określonym w zezwoleniu lub decyzji o wsparciu, w szczególności o jej przychody i koszty uzyskania przychodów; przepis ust.4a stosuje się odpowiednio.

na następujące brzmienie:

„6a.W przypadku prowadzenia przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej również poza terenem specjalnej strefy ekonomicznej lub wskazanym w decyzji o wsparciu, działalność prowadzona na terenie strefy lub określonym w decyzji o wsparciu wydziela się organizacyjnie, a wielkość zwolnienia określa się w oparciu o dane jednostki organizacyjnej prowadzącej działalność wyłącznie na terenie specjalnej strefy ekonomicznej lub określonym w decyzji o wsparciu, w

		<p>szczegółności o jej przychody i koszty uzyskania przychodów; przepis ust.4a stosuje się odpowiednio.</p> <p>- zmianę przepisu art. 21 ust. 5ca Ustawy o PIT na: Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 63a i 63b przysługuje podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy lub na terenie obszaru objętego decyzją o wsparciu.</p> <p>- zmianę przepisu art. 17 ust. 4 Ustawy o CIT na: Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 34 i 34a, przysługuje podatnikowi wyłącznie z tytułu dochodów uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej na terenie strefy lub na terenie obszaru objętego decyzją o wsparciu.</p>	
Uwaga nr 5	art. 31 pkt 4 art. 33 pkt 3 lit. d	<p>wykreślenie art. 31 pkt 4 w zakresie wprowadzanego art. 21 ust. 5ca-5cd</p> <p>wykreślenie art. 33 pkt 3 lit. d w zakresie wprowadzanego art. 17 ust. 6c-6d</p>	<p>Uzasadnienie zmiany w art. art. 33 pkt 3 lit. d (analogiczne uzasadnienie jest do art. art. 31 pkt 4)</p> <p>Wprowadzenie klauzuli przeciwko unikaniu opodatkowania w odniesieniu do zwolnienia z CIT na podstawie posiadanych zezwoleń SSE oraz decyzji o wsparciu w zaproponowanym kształcie może powodować wiele niejasności w jakich okolicznościach ten przepis mógłby zostać zastosowany .</p> <p>Przepisy w takim kształcie może nawet zniechęcać do ubiegania się o ulgę podatkową, co w rezultacie przełoży się, iż wielu przedsiębiorców nie zdecyduje się na realizację nowych inwestycji, w celu uniknięcia potencjalnych sporów z organami administracji skarbowej w przyszłości.</p> <p>Tym samym, realizacja założonych celów oraz wskaźników wprowadzenia regulacji m.in. w tym liczby nowych miejsc pracy oraz skumulowanej wartości zrealizowanych inwestycji wskazanych w Ocenie Skutków Regulacji nie zostanie osiągnięta.</p>

